הבחירה הלכה יג:

הבחירה הנכני זג. ב מיי' פ"ז ממעה"ק הלי"א:

המייח: בא ד מיי פ"ב מהלכות בית הבחירה הלכה יג: כב ה מיי פרק ו מהלכות מעה"ק הלכה ד: בג ו מיי פ"ב מהלכות בית

תורה אור השלם

ו. וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וְעֵפֶּר וַחֲנֹךְ. וַאֲבִידְע וְאֶלְדְּעָה כָּל אֵלֶּה בְּנֵי

. וַיֹּסֶף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשְׁה

מב:

יבני קטורה בני אחתיה דרבי טרפון הוו

יתבי קמיה דרבי מרפון או פתח ואמר יויוםף

אברהם ויקח אשה ושמה יוחני אמרי ליה

קטורה כתיב קרי עליהם בני קטורה אמר

אביי בו בר הונא אמר רב חמא בר גוריא

אנזירין שעשה משה אורכן אמה ורוחבז

אמה ועוביין כמחק גודש סאה אמר רבי

ירמיה ◊באמה גדומה אמר רב יוסף ולאו בּוּ

היינו דתניא יעל העצים אשר על האש אשר

על המזבח שלא יהו עצים יוצאין מן המזבח

כלום תנן התם סיכבש היה לדרומה של

מסורת הש"ם

ל) ירושלמי שקלים פ"ו ה"ד, הרושלמי שקלים פ"ז ה"ד, ג' מדות פ"ג מ"ג, ג' ח"כ
 מדות פ"ג מ"ג, ג' ח"ל, ויקרא נדבה פרש' ו ה"ר,
 חרגוס של נשלוס ונמישור
 נשלמא ונתרולא ע" ערוך ערך תרן, כ) לעיל יד. ועי׳ יבמות קכן, ש) פעיל יד. ועי יבמות קב: נדרים ל: סוטה לא., 1) לעיל לח. יומא פא. ביצה טו: חגיגה ט. קידושין ד: חולין כז. קלד: ערכין יא., 1) יומא טו: יז:מה. נת. (סוכה מח) סוטה טו:, ה) יומה נה:, ט) לקמן קד. ינות לו., י) תייכ ויקרא פסחים לד. עו., י) תייכ ויקרא נדבה פרשי ד הי״ב, ספרי ראה עח, ל) מדות פ״ה מ״ב, ל) לעיל נד., מ) ערך רגס ה' ע"ש, ג) עי׳ רש"ק ועי' בס' פנים מאירות שהניח בצ"ע על תו', דהא לעיל טינית בנייע ער נגוי, דינת נעיר נד. פריך מיניה לרב ומשני אימא כנגד אמה יסוד וכנגד אמה סובב

שינויי נוסחאות א] בכתה"י וש"מ נוסף ולא הוו אמרי מידי. וכ"ה כלש"י: ב] נ"ל רבי אבין (ש"מ וכי"צ). נ"ל ר' אבא (כי"מ): ג] נ"ל אי (כי"מ. וע' רש"י): ה] ואימא דרך שמאל (ש"מ): ו] יחזקאל (*ש"מ, שמא (ש וו) ון יווקאל (יש וו, וב"ה ביומא): ז] ככי"ל נוסף אימא דרך שמאל ולמזרח: ח] והתם ב"ש, צ"ק). וככי"ל אי הכי: מ] נ"ל אלא אמר רב פפא הכי: מ] נ"ל אלא אמר רב פפא :(מ"ש"מ): י] ל"ל רבי (*ש"מ): אן מיכת המזבח נמחה ורחה"י יאן מינת המדבח נמחק (כתה" יאן מינת המדבח נמחק (כתה") יב] באמה (כתה"). ינ] ל"ל דרביע (שמכ", כי"פ). והוא מן הליטוט, ועי בש"ל לעיל אות ד: יר] ה"ג א"ל רברע כל"ל מות ד: יר] ה"ג א"ל רברע כל"ל (משמכ"). ולפשבר דכוונת רש"י (משמכ"). ולפשבר דכוונת רש"י לאפוחי מגי' כי"מ אלא רבוע לתפוקי (נגיי פיינו אלא רבוע כתיב: מו] להא מילתא דכבש בדרום מהכא הס"ל (כי־פּ): מו] שתעמיד (ש״מ): יו] הלכך העמידהו כל"ל (ש״מ): יו] אלא העמידהו כל"ל (ש״מ): יו] אלא העמידה לכליל (ייש"ם). יון אלא לימין כל"ל (ייש"ם): יון ל"ל אלא מהכא (ש"ם). וכל"ק דמהכא: כ] עולה בזריקה שעומד (ש"ם): באן מיכת זורק . נמחק (*ש"ח): כב] וזורק וגזירת הכתוב הוא כל"ל הס"ד והשחר נמחק (*ש"ח): כג] ל"ל אלא ע"כ (ש"ח). ובכתה"י אלא ע"כ יומועינן קרא לתת אויר וכו׳ בד] וזורק מאי טעמ׳ דהפסקת אויר רצפה בעינן שיפסיק אירר רצפה בעינן שיפסיק בזריקתן כי דם ס0"ל (כתה־ים) כה] ל"ל דהפסקת (יש"ח): כו] לסובב יוצא כרי ומתחיל ויוצא בשיפולו כרי כל"ל (שמכ"י): כו] להוריד בו שיירי בם חטאת כשיורד כל"ל (ש"מ): בח] ל"ל אין לו (ש"ח): כמ] בשתי אמות של מזבח לנ"ל (ש"ח). ונל"ק כל"ב אמות: ל] גירומיו כלומר גדולה כל"ל (ש"ח): לא] ל"ל עצים (ש"ח): לב] ל"ל שהרי היה (ש"ח): לג] ונקטינן כו' דתרגום דידן מתרגמינן כל"ל (צ"ק): לד] עי' לעיל לות ג':

שימה מקובצת

גזירין שעשה משה אורכן אמה בו'. ואס תאמר והלא מקוס המערכה לא היתה כי אם אמה על אמה, וא"כ גיזרין מכסין כולה והיאך ברומה. פ"ה קלרה, כמו גידמת, ופריך ורב יוסף] ולאו היינו דתניא, ואם כן מצומצמת היו יכולים לעשות ואמלי עשו אותה קצרה. וקצת קשה דממת דפריך רב יוסף מפשטיה דקרא. לכך נראה כגירסת הערוך

גרומה, מלשון נותן לו את גירומיו.

בני קטורה. בני אברהם אתם אבל לא כזרע יצחק ויעקב: הכי גרסינן הוו יחבי קמיה דרבי טרפון ולא הוו אמרי מידי: פחח ואמר. כדי שידברו: יוחני. מילתא בעלמא הוא דקאמר כדי לפתוח פיהם: בני קטורה. אינם יודעין לדבר בהלכה: גוירין. שני גזרי עלים לריך לסדר ברחש המזבח או המערכה

לתמיד של שחר בכהן אחד ולתמיד של בין הערבים בשני כהנים כדקיימא לן בסדר יומא (דף כו:): אמה ארכו ואמה רחבו. כמידת מקום המערכה: בחמה גדומה. קלרה שלח ילחו חוץ למערכה ויעכבו הכהנים מלהקיף: לאו היינו דתניא כו'. ואמה גדומה למה לי אלא אמה יבו מלומלמת: מנהני מילי. שהכבש בדרום: ירך. רגלים ופניו בדרום כאדם השוכב ארלה ורגליו ללפון נמלא ראשו ופניו לדרום: אימא ירך בלפון ופניו בלפון. כאדם היושב זקוף: רמי גברא אאפיה. שיער בחדם השוכב חרלה: חדרבה מריץ ואומיב גברא. זקפוהו והשיבוהו ונמצא ראשו ורגליו לרוח אחת: רבוע כחיב. דרבוע ב באדם רובן ומושכב שיער הכתוב: והאי רבוע מיבעי ליה דמרבע ריבועי. שיהא מרובע ולא עגול: ה"ג דו רבוע לחיב דמשמע הכי ומשמע הכי. הלכך תרווייהו יליף מינה: ו**תנת.** דברייתה מייתי לה להא בו דאייתי רב הונא מירך המזבח מייתי תנא מהכא: ומעלותיהו פנות קדים כל פינות שחתה פונה יהו דרך ימין למורח. האי קרא במזבח כתיב ביחזקאל וקאמר שתמיד יו כבש מעלותיו ברוח הראויה לפנות הימנה למזרח ותהא אותו הפנייה לימין ואין לך רוח ראויה לכך אלא דרום: ופרכינן ואימא דרך שמאל למזרח. נהי דפנות קדים כתיב בקרא אבל דרך ימין לא כתיב ביה יו העמידהו בלפון וכשתגיע לרחש המזבח פנה אל קרן מזרחית לפונית ודרך שמחל: לח ס"ד. שיהו פונים לשמאל אלא יהו דרך ימין: לא יהו אלא דרך ימין. כי מנינא דקרא דקחשיב ואזיל דרך ימין מלפון למערב וממערב לדרום וכשאתה מקיף שום דבר ופניך אליו

ואתה סובבו מלפון למערב לימינך אתה הולך: למורח. מהאי קרא לא נפקא לן ומהכא יש נפקא לן דרך ימין ומקרא דלעיל דכתיב קדים שמעינן למורח דלא תימא דרך ימין למערב ויהא כבש בלפון: מיבעיא ליה לגופיה. להודיעך מושב הים היאך ומנין לך ללמוד הימנו לפינות המקדש בצורכי עבודה: אויר יש בין כבש למובה. שלא היה ראש הכבש נוגע במובח אלא אויר מעט מפסיק בינחיים: ה״ג אמר לו ואחה אי אחה אומר כן: מה דם. עולה ₪ שעומד בארן חורק מן הכלי כדכתיב [ויקרא א] חורקו אף בשר בוריקה אלמא אויר יש ומחמת האויר הוא לריך זריקה שעומד בכבש חורק אל עבר האויר למערכה: אמר לו שאני אומר זורק באו עומד בלד המערכה. בראש המובח חורק בו ולהכי אמא קרא: אמר לו כשהוא זורק למערכה דלוקה הוא זורק כו'. כלומר משום הא למה לי קרא פשיטא דעל כרחו הוא זורקו שהרי אין יכול לסדר סביב על ראשי העצים שאין המערכה דלוקה שם אלא הימנו והלאה מקום שהמערכה דולקת והתם משום דלא אפשר הוא דע"כ בו כי אתה קרא לאשמועינן אתא דיש אויר בין כבש למזבח: רב פפא אמר. לא מלית אמרת דהיקש לאשמועינן אתא דעומד בלד המערכה וזורק בין דהפסקה ביו אויר רלפה בעינן כי דם: **מה דם אויר קרקע**. הרלפה מפסיק בינו למובח אף בשר כו': שני כבשים קטנים יולאין מן הכבש כו'. אותו שפונין בו לסובב בו ילא במזרחו של כבש לימין ויולא ומחחיל בשפולו של כבש ונמשך ועולה באלכסון עד שמגיע לסובב והפונה ליסוד יולא למערבו להוליך בו שירים של חטאת שיורד מן המובח פונה לשמאלו ליסוד דרומי ומתחיל ללאת בשיפולו של כבש רחוק מן המובח כדי שיהא נוח לשפע ולירד ליסוד: משום שנאמר סביב. שיהא היקף למזבח כל דהו ואי הוו מחוברין שוב אין בח היקף אפילו בחוט אין אדם יכול לסובבו: **רבי אבהו אמר רבוע.** ואי מחוברין לא הוי בנינו מרובע: ואילטריך למיכחב סביב ואילטריך למיכחב רבוע. ואף על גב דאפקינהו למרוייהו להך דרשא שלא יהא בנין אחר מחובר לו: דעגיל מעגל. ולא יהא לו זויום: דאריך וקטין. ארכו יותר על רחבו וזויום יהא לו: כחב רחמנא סביב. שיהו כל סביביו שוין: שיחין וארבע הוו. דהא תנן לעיל [מדות פ"ג מ"ג] אורך הכבש ל"ב אמה וכן המזבח [שם מ"א]: ומשני נמלא. שראש הכבש פורח ועולה על כניסת היסוד והסובב ומגיע לראש המובח נמצאו שתי אמות העליונות שלו מובלעים בשתי בשו אמות:

ים (יחתר) ופחחן חנייב חמות, דחפיי מה יהיה בקרקע מתכנה הכבש עד המובה רק ב"ג חמות יהיה בתוכסונה דהיינו שיפשי הכבש "יד המוח וטפי מעט ל"א, והאלכסון של ג' אחוה הוא אתה וחרי) חומשי באלכסונה, דעשרים אחות נוסף עלן אלכסונה ח' אמות, היינו כ"א אתה היינו ל"א, והאלכסון של ג' אחוה חוא היה חופי ויותר, דב' אתוח וחלי יש באלכסונה שמה, והיינו וייל דאהיינ אם היה גפה באלכסונה בדפי, דמה דאמרינן חרי חומשי באלכסונן היינו כשאת דבר מרוכע, אבל הכא היה ל"יב ארוך על ע" אתוח גובה הרכבש היה שזה למובח והמובח לא היה גבוה רק ט' אחות לבד הקרטת, וא"כ האלכסון אינו עולה אלא מעט, ושמא אויר שבין הכבש לחובה היה בו כל כך אויר שהיה משלים לאחות חסרון. ורביט אליהו פירש דודאי בכבש היה יותר מל"ב בשיפוע, ומה דמונה הספר ל"ב של כבש ר"ל בקרקע מלמטה מרגלי הכבש עד המובה, מחום מסקרן, ורפים מניהו שירש דרמי בכפם היה יותר מתנ"ב בשפוש, ומה דמונה הספר ייב של ככם רייג בקרקש מנתננה מרגני הככם עד החומה, וא"ה לריך לומר דהם דקמהון ב' אמות אמה היינו למטה בקרקשימו ולא בשיפוע, וזהו דוחק מעט דמשמע דבשיפוע קאמר. לכך לרסה כדפיי תחי הרים? חדר"ה באחה גרובה, חבירה. נ"א, וא"ה בנימותם קאמר, אמר רב יוסף או הכילי וסייני דמניא על העלים וסי (חוני הריפ: בייש. בייב ומ): ד"ה אויר קרקע בוי. עיין במוס' דף פו ע"ב: בא"ד קרקע לאו דוקא. שהרי היה פורם על אמה יסוד ועל אמה סובב, אלא ר"ל אויר בעלמא מפסיקו. וא"מ ולמה לי היקשא לכך, הא כמיב סביב לומר שיהא ריבוע ויכולים להקיף במוט, וייל דרי"ל אויר גדול וכו' (מהריש): ד"ה דאריך ובו' ומיהו קשה דלעכב מהסובת נפקא. וייל דהו"א דוקא של משה לריך ארט כמסנו אכל במקדש לא, לכך למיך רטע:

באמה גדומה. חסירה ובערוך מי פירש גרומה ברי"ש כמו נותן לו את גירומיו לו (כ"ב פח:) ורב יוסף פריך ממתניתת שלא יהו עינים לא יולאים: אויד קרקע מפסיקו. ° קרקע לאו דוקא שהיה כו פורח אמה על יסוד ואמה על סובב ובלאו קרא היה

לריך אויר משום שנאמר סביב כדבסמוך אלא דסגי במשהו אבל הכא

שיתין וד' הוו. 0 היינו כלוי דאמר הסובב אמה:

מזבח מן הלפון ולדרום ל"א וכבש ל"ב

מזבח אורך שלשים ושתים על רוחב שש עשרה מנא ה"מ אמר רב הונא אמר קרא ≁ושחם אותו על ירך המזבח צפונה י⁄ שיהא ירך בצפון ופניו בדרום אימא ירך בצפון ופניו בצפון אמר רבא רמי גברא אאפיה א"ל אביי אדרבה סתריץ ואותיב גברא א"ל פרבוע כתיב ח והא מיבעי ליה דמרבע רבועי מי כתיב

מרובע ולימעמיך מי כתיב רבוץ א"ל רבוע כתיב יידמשמע הכי ומשמע הכי יותנא מייתי לה מהכא דתניא רבי יהודה אומר יומעלותיהו פנות קדים יכל יפינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין למזרח ואימא ח שמאל למזרח לא ם"ד ®דתני רמי בָר (יחזקיה) וּ ים שעשה שלמה יעומר על שנים עשר (עמודים) בקר שלשה פונים צפונה ושלשה פונים ימה ושלשה פונים נגבה ושלשה פונים מזרחה כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין למזרח ההוא מיבעי ליה לגופיה א"כ פונים פונים למה לי שאל רבי שמעון בן יוסי בן לקוניא את ר' יוםי אומר היה ר"ש בן יוחי ®דאויר יש בין כבש למובח אמר לו ואתה אי אתה אומר כן והלא כבר נאמר ייועשית עולותיך הבשר והדם יימה דם בזריקה אף בשר בזריקה אמר לו שאני אומר עומד בצד מערכה וזורק א"ל כשהוא זורק למערכה דלוקה הוא זורק או למערכה שאינה דלוקה הוא זורק הוי אומר למערכה דלוקה הוא זורק התם ₪ משום דלא אפשר רב פפא ₪ אמר כי דם מה דם אויר קרקע מפסיקו אף בשר אויר קרקע מפסיקו אמר רב יהודה ישני כבשים קמנים יוצאין מן הכבש שבהן פונים ליסוד ולסובב

ואיצטריך למכתב, סביב, ואיצטריך למכתב רבוע דאי כתב רחמגא סביב הוה אמינא דעגיל מעגל כתב רחמנא רבוע ואי כתב רחמנא רבוע הוה אמינא דאריך וקטין כתב רחמנא סביב תנן התם יהכבש והמזבח ששים ושתים הני שיתין וארבעה הוו ינמצא פורח אמה על יסוד ואמה על סובב

ומובדלין מן המזבח מלא נימא משום שנאמר יסביב ורבין אבהו אמר ירבוע

בעינן אויר גדול וניכר שהוא לצורך אויר: דאריך וקמין. והא דכתיב חמש אמות אורך וחמש אמות רוחב למצוה והאי קרא לעכב ומיהו

קשה דלעכב מהמובח נפקח:

לעיל (נד.) בדמים ונקיט לנו כוותיה משום תרגום דידן דמתרגמינן באחסנתיה יתבני מקדשא אבל לרב דלא הוה ליה יסוד בבנין הוה ליה הרי ס"ג ה"ל לשנויי שהיה פורח על

א 3. וְעָרְכוּ בְּנֵי אָהָרֹן הַכּּדְנִים אַת הַנְּתָחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפֶּדֶר על הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמָּזְבֵּחַ:

בראשית כה, ד

הָאשׁ אָשֶׁר על הַמּוְבַּה: ויקרא א, ה 1. וְשְׁהַט אתוֹ על יֶרֶךְ הַמִּוְבַּח אָבְּרָה לְפָנִי יְתְוֹה וְחְרְקוּ בְּנֵי אָבְרֹן הַכּבְנִים אָת דְּמוֹ על הַמֵּוְבַּח סְבִיב: ויקרא א, יא ַנְמֵּיוְבְּנוֹ עֲבֵיב. 5. וְעָשִׁיתָ אָת הַמְּוֹבְּח עֲצֵי שָׁטִּים חָמֵשׁ אָמוֹת אַרֶּךְ וְחְמֵשׁ אָמוֹת רֹחָב רְבוּע יְהְיָּה הַמִּוְבַּח וְשָׁלשׁ אַמוֹת לְמָתוֹ:

שמוח כז א שמות כז, א בארבע עשרה ארך ארבע עשרה ארך ארבעת רבעיה רחב אל ארבעת רבעיה החב ארבעה הרבעה אתה הדעי האמה החיק לה אתה קבר המעלתהו פנות יחזקאל מג, יז . קִדים: קוִים. 7. עוֹמֵד עַל שְׁנֵים עֲשָׂר בְּקֶר י. עוניו בּגר שְׁנֵים נְּשְׁוֹ בְּיֶּוּ שְׁלֹשָׁה פֹּנִים צְּפּוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פּנִים יָמָה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים נֶגְּבָּה וּשְׁלֹשָׁה פֹּנִים מִוְרָחָה וְתִּיֶּם

דה"ר ד מ"א ז כה וְעַשִּׁיתְ עלתֵיךְ הַבְּשֶׁר וְהַדְּם
 וְעַשִּׁיתְ עלתֵיךְ הַבְּשֶׁר וְהַדְּם על מִוְבָּח יְהֹנְה אֱלֹהֶיךְ וְדַם וְבָּחֶיךְ יִשְׁפֵּךְ עַל מִוְבָּח יְהֹנְה אַלהֵיךְ וַהַבָּשָׁר תּאַכֵּל:

עליהם מלמעלה וכל אַחריהם

-דברים יב, כז

גליון הש"ם

תום' ד"ה אויר וכו' קרקע לאו דוקא. עיין לקמן דף פז ע"ב מוספות ד"ה אויר:

מוסף רש"י

גדירין. בקעיות גדולות (מנחות קו:). בקעיות עלים ארוכים כמדת רותב התערכה ונותן אותן מתעל עלי המערכה. ומקרא יליף לה (יומא בו:) ותנא מייתי לה מהכא. כן דרך שיטת החלמוד כשמתחילין האמוראין להוליא טעם מן המקרא, ויש תנא של ברייתא למד אותו ממקום אחר, נקט הכי, כלומר האמוראין למדוהו מכאן והתנא למד מכאן (ביצה יהמנא למד מכאן (ביצה טו:) ומעלותיהו פנות קדים מה) ומעלותיהו פנות קדים כדי. מן מעלותי לדרוס כדי שמה ל מחלת פיטתיו לקדים כשחפים לדרך ימין, דכל פיטת דרך ימין קיוחא מה) עומד על שנים עשר בקר. נים של ומשת ששנים שלמה כחיב, שלמה פונים לפונה וגוי מקרא זה מונה והולך דרך לימין מתקיף את הים וצל מלפון לימין מתקיף את הים וצל מלפון לימין מתקיף את הים וצל מלפון למערב וממערב לדרום ומדרום למוכת דרך ימין מקיפה (שם נה:) אף בשר בזריקה. והמסדר את האיברים עומד על הכנט את האיברים עומד על הכנט וורקן על מערכת העלים לקיים מלות זריקה (פסחים עד.) הני

שיתיז וארבעה הוו. מפסיו נהרחע העזרה: נמצא פורח אמה על יסוד ואמה על סובב. שראש הכנש פורח ועולה על כ' אמות של כניסת היסוד והסובב, ונמלא ב' אמות העליונות של כבש נבלעות בל"ב של מזבח (לעיל בד.):

כניסת היסוד והסובב, ומנות ז' רמות העירועה של כניטת היסוד והסובב, ומנות ה' לעיר בה':

מגדה שנקמצה בהיכל כשרה. ואע"ג דדינה בעורה כשאר קרבנות: שכן מציבו בסילוק בזיכין. דהיא בהיכל, אלמא דאינה קמינה בהיכל, דסילוק היינו מקום משבו. מלא קומנא, רשיה דקדא מפי הביאה אל בני אהכין הכיטיה וקמ"ג השימון משם ה. אלמא קומנא, רשיה דקדא מפי הביאה אל בני אהכין הכיטיה וקמ"ג השיען קומי הם בסילה קדשים אלא כל העורה בחלה לוקומן ששם ה.) אלמא עורה בעיון: בן בחידא אומה. לאז דיוא בעיון קומי, הלא בעיין בין בחידא אומה. לאז דיואל בעיין המילה בלשו בעיים בסילה לא ברבשיה בעלה אלא להכשיר כל העורה בולה. ולאז למידק מינה עורה ולאז למיד, מינה עורה ולאז למיד, מינה עורה ולאז ליר, לעומיה אלמרין קתל להכשיר כל העורה בולה. ולאז למידק מינה עורה ולאו לירך המוצה לפוסה: מה לעולה שבן כליל. לגבוה, שלאר ועולה בעולה ומנחה בין המוצה באור בין המוצה בין המוצה בין בתידא המוצה בין במילה ועולה בעולה מומה בין המוצה בין במילה ועולה בין במילה ועולה בין המוצה בין במילה בין המוצה בין המוצה בין במילה בין היו בין להכשיר כל העורה: על המונה בלתן, לעיקר כפרה בדם כתוב הוא בעשון להשיר במקום אשר שולה מון לה שולה בין להוא בין במילה בון לה בין להואים בין להיבים. ממורה בפתן, דעיקר כפרה בדם כתוב כי הדם הוא בעשו בלה אלה מוצה בין הוא בין הוא בין במילה של בין בתובה בל המולה לון המולה בלתן להוא מולה של מולה מולה של מולה מולה של מולה בול מעלהם לאון מולה ביל לו בעורה בל מולה לאל בעורה מפיר נתום וקם הקת, ולעיל מניה מעיל להו לו מעלהם ולכן למעלהם ולכן התאם ברן הלא בילאות בולה לאלי לולבור. בפרת ויקת קרת, ולעיל מניה מתני ללכן, ולעיל הילא לארי לדים לל מעלהם ולכן למעלהם ולכן למעלהם ולכן למעלהם ולכן למעלהם ולכן למעלהם ולכן למעלהם ולכן למעלה ביל בולה מים לתן, ולעיל מניה מתני ללת ולעלהם לכל למלחם ולכל לאמם ונוי בקדם הקדשים, דמשת היכל לאי עורה בהיל מכיל בלו מעלהם כלל ללי עורה בהיל מהיר בהיל מהיר.

שים היכנום השל המים וקשמו. גבוסין דהיכד. נות שמרי דינשפט רקשים בהן יימה דינת חדינת היכנ (מש היכנות שהיכה במקב החשובה בפקב. וייי דיייים דותם שמרי דינת שמרי היכנות שהיכה במקב החשובה בפקב. ויייי דישפט היס בינות היכנות היכות שהיכנות היכות שהיכנות היכות שהיכות היכות שהיכנות היכות שהיכות היכות היכות שהיכות היכות היכות היכות שהיכות היכות היכות היכות שהיכות היכות היכות היכות שהיכות היכות היכות